

בדרכי אלמתינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עתות חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בនשיאות מロン הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רוח' הרואה 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגילוון מופץ בכל בתיה הנקודות ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פנוי הלכה

מיהלכות חנוכה
שאלות שהשיבו עלייה
מן הגרי רצאבי שליט"א
מטריך אחר יד מהרי"ז
באיזה מנורה עדיף להדליק
שאלת: אדם שיש לו אפשרות להדליק
נרות חנוכה במנורה שקיבל מירושה
מאדם גדול וצדיק, אולם המנורה
כמובן ישנה מאד, ומאיידך יש לו מנורה
יפה וחديدة מאד, במה עדיף להדליק?
וחטף?

תשובה: לכואורה המנורה של אדם
גדול וצדיק עדיפה, מעין מה שכתב
החתם סופר לגבי אתרוג שמרוב
משמעותים נגמלה מעת צורת הידור, כי
אדרבה והוא הדור. אבל אם זה כבר
במצבע שנראה לא מכובד, ידליק
במנורה החדש.

במי שאינו בארץ ישראל בזמן
ההדלקה

שאלת: אדם ספרדי הנמצא
באוסטרליה בחג חנוכה, ואשתו
ושפחתו נמצאים בארץ, ושם חל חיבוב
הדלקת נרות הרבה שעת לפני
שמתחל החיבור המשך בעמוד השלישי

ופעמים יש לאדם לשנות מקומו עקב עין הרע, ובבחור ישיבה מצליח שהיא לו קשה גשמי
מסיים, ועל אף כל הרופאים והמומחים שהליך אליו, לא מצא מזור. וכשהליך לרבה של העדה החדרדי
להתייעץ עמו בנדון. שלחו הרוב לאשה וקינה אשר מסירה עין הרע בעופרת. כשההלך אצלה, אמרה לו רבתה עין הרע
והסירה ממנה את כל העינים ואמרה לו תשוב אליו בעוד שבועיים. כעבור שבועיים בא אליה שוב ושבדקתה את הינים שיש לו
עתה, הזרעועה ואמרה לו, עשו לך שוב הרבה עינים. הסירה ממנה שוב את העינים ואמרה לו, לך תהייעץ עם הרוב מה לעשות
בנדון. חור הבוחר לרוב ואמר לו את דבריה. אמר לו הרוב, תעבור לישיבת אחרת. ע"ב.

ע"כ יחנן האדם לידי להיזהר ולהישמר למה תתראו' אף בתורה ומצוות, ויתפללו ע"ז רבות וה' הטוב קיבל התפילהות.

טוב לחרטת עצקה למי חעלת, לי הם מסוגלים לתקן להם פ萊י נפשו על-ידי העתקה,

וליחוץ יתן לŁומדי-תורה להזוויקם (טע"ה סי' ק"כ ה"ט)

ניתן להעדר למוסדותינו בטל: 03-9097022 / 050-4150896

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל התה"

ויאמר יעקב לבני לומה תתראו (בראשית מב. א)
כתב מהר"ח כסאר וצ"ל בחיבורו 'קיין המזובח' על פס' זה: במדרש, אמר יעקב
לבני לומה מכם הוו מצענים את עצמכם שלא תשלוט בכם עין הרע, שאין
לכך קשה מעין הרע, שחררי לוחות הראשונות ע"י שניתנו בנסיבות נשתבה,
אבל לוחות אחרות שנאמר בהן ואיש לא עלה עמק נתקיים, אף ירושלים
חרבה מפני העין שנאמר זוatz הערת העיר קלילת יופי, עכ"ל.
בא למדני כמה היא פה העניות ואיפלו בעסק התורה ובעשיות המצאות,
שהאדם המשכיל ילך בהם בהצנע בכדי שלא תשלוט בו עין הרע, כמו
שמצינו מעשיות בಗמ' ע"ז שלטה בהן עין הרע רח"ל, וג"כ העניות גורמת
לו שיפל עצמו ויבוא לידי עונה ויראת חטא והוא בישן ולא יבוא לידי
חטא, וגורמת לו אריכות שנים, וכמו שהזהיר הנביא ע"ז והצנע לבת ע"א וגור,
לומר שככל הליכותו של אדם אפילו בדברים הנעים בפרהסיא יהו בצענעה
כ"ש וכ"ש דברים הנעים בצענעה, וסימני חמקי ירכיך כמו חלאים. עכ"ל.
ואכן כך חונכו וכך קיבלו מאבותינו, שוגם בקיום המצאות ולימוד התורה
להתנהג בצענעה. ואימי ע"ה הייתה תמיד מנסה להסתיר אותן הראים,
מן שהיינו מאד ניכרים במראננו בין האנשים שהיינו היחידים בשכונתינו עם
סימנים בצדדים. ואף כשהדבר היה תלוי בפחות הידור המצואה, הייתה
معدיפה שנקיים את המצואה ללא הידור, ולא בהידור ויתנו האנשים עיניהם
בונו.

וידעו לכל מי שהתחלק בין הזונות, שכשחו אומרים על יلد או ילדה שהוא
יפה, הייתה אמו מפטרה כנגדם 'הוא מכוער' לסליק עין הרע. וכן ידוע המעשה
עם מארי יהיא אלשיך וצ"ל שכאשר עלה בפעם הראשונה לקרוא בתורה
ועדיין הוא ילד מאד מאד קטן, וקרוא הכל בנעימה ללא שום טעות, התפעלו
כולם מקריאתו. ע"כ כשיריד מהתיבה, סטר לו אביו מול כולם לשבר עין הרע,
וממעשים רבים ואכמ"ל.

ופעמים יש לאדם לשנות מקומו עקב עין הרע, ובבחור ישיבה מצליח שהיא לו קשה גשמי
מסיים, ועל אף כל הרופאים והמומחים שהליך אליו, לא מצא מזור. וכשהליך לרבה של העדה החדרדי
להתייעץ עמו בנדון. שלחו הרוב לאשה וקינה אשר מסירה עין הרע בעופרת. כשההלך אצלה, אמרה לו רבתה עין הרע
והסירה ממנה את כל העינים ואמרה לו תשוב אליו בעוד שבועיים. כעבור שבועיים בא אליה שוב ושבדקתה את הינים שיש לו
עתה, הזרעועה ואמרה לו, עשו לך שוב הרבה עינים. הסירה ממנה שוב את העינים ואמרה לו, לך תהייעץ עם הרוב מה לעשות
בנדון. חור הבוחר לרוב ואמר לו את דבריה. אמר לו הרוב, תעבור לישיבת אחרת. ע"ב.

מחידושי רבותינו

בגַּל שֶׁלָּא הָיו שֵׁם
גִּילָה אָבוֹן הרהוֹר לְבָם
בְּנֵי הַפּוֹתְרִים גִּכְונָה יְגִרְלָ פְּרִיס

מי בתמונה?

בן הפוטרים גיכונה יוג'רל פריס

פתרונות יישוב'

אחדודה חידה! יוסף, שהיה מסמכם בעיניו ומסלול שערו ומתלה עקבי, על פס' והוא נער ועל פס' ויהי אחר הדברים. הזכונה בהגאלה: מי שהכל שלו. מי בתמונה: הרב יחיא חייט.

ימיים הנכנים וימיים היוצאים

דודאי ראנון למורה"ר נדאף זצ"ל דף קכ"ט

במס' שבת החוכיר לח"ל אין קיום מצות נרות חנוכה ואמרו: ת"ר, מצות נר חנוכה, נר איש ובתו, והמהדרין, נר לכל אחד ואחד. ומהדרין מן המהדרין, ב"ש אמרים יום ראשון מליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך... וב"ה אמרים, יום ראשון מליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך.

זהי הבריתא שנחלקו בה גדוֹלִי, עולם בקיים מצות נר חנוכה אין תהיה פרסומה לכל הרואים העוברים והשבים.

אמנם בסוגית התלמוד נחלקו האמוראים בנימוקם ובטעם של בית שמאי ובית הלל, חד אמר טעם דב"ש הוא כנגד הימים הנכנים. טעם דבית הלל, הוא כנגד ימים היוצאים... חד אמר טעם דב"ש הוא כנגד פרי ההולכים ומתרעעים, ומתרעעים דברי הלל, דמעליין בקדוש ואין מוריין...

nymoqui התלמוד לא מבונים. מה שייכות לימים נכנים או יוצאים.

כאן אנחנו רוצים לדעת מה ענין המצווה שמצוות חכמים בקיומה ואיך אופן עשייתה, ומה שייכות גם לפרי ההולך למצות חנוכה. הלא הולך בתשרי, וחנוכה בכסלו, ובכלל מה רצוי חכמי התלמוד להשミニון בדבריהם אלה. וכן אמרם מעליין בקדוש ואין מוריין, מה שייכות לקדושה כאן, אין כאן לא תרומה ולא קדשים ולא דבר של קדושה...

אמנם כשתבונן בדברי ב"ש ובברבי ב"ה, נדע שאין ביניהם שום מחלוקת. אלא הבדלי תיאור בקיים המצווה להחדרת רעינה במקומות המצווה, באיש הישראלי המקיים אותה.

כי עצם מצות נר חנוכה, היא מורה על טהרתו וקדושות אמות עם ישראל באלודים ובתורתו. מסירותם ודבקותם במצוות ובקיים. ואף על פי שבbero האוביים עליהם, אויב הפנימי שדה המתיוונים, והאויבים החיצוניים.

בכל זאת במסירותם הTEGROR על אויבים אלה, והקב"ה עוזם. והושיעם בתשועה נסית ופלאית מה שאין שכט אנוש יכול להחשוב ולקיים שבן יעלה בידם לנצח אויב שעולה עליהם פי מה וכמה, בכמות ובכונות מרבותות בתחוםות וצדוק וחילים מרובים. והם היו מעתים חסרי אוניות, שודדים, שבורים ורצוצים מריב ומרדים פנימיים ועם כל זה עמדו במערכה מול קליגסי האויב. בסיבת אמונותם וביבחונם בשל אלדי ישראל, וניצחים ואיבדו.

לכן ידעו שהנצחון בא. לא מתוך רבוי החילים, ולא מרובי ההכנות, תחמושת, טנקים ואירונים.

הנצחון בא מהתמסרות רוח העם וזכות אמותם ודבקותם בברואת תעללה, שהוא העוזר והמושיע ולא דבר אחר, ובליudo לא יכול שם דבר ולא יצילich שם עניין.

לכן באו האמוראים והشمיעונו שני מוקם בית שמאי כנגד ימים הנכנים, כלומר שהאיש הישראלי יתבונן היטב ויסתכל על מי חייו ותכלית קיומו אם ישמר אמונם לברואו וקיימים מצות שציווהו ל佗ולתו באמונה כנה. במסירות ובנאמנות.

הרי כל יום המיתוסף ונכנס לחשבון חייו, נחשב לו לזכות, ולאחר נצח, ולמעלה גודלה וצריך הוא לשמה להלל ולשבח על כל יום ויום שבו מקיים הוא את המצווה. וכך אמרו לח"ל, רמ"ח מצות עשה יש בתורה, כנגד איבריו של אדם. וש"ה מצות לא תעשה כנגד ימות השנה. וכל יום ויום אומר לו עשה בי מצוה, וכל אבר ואבר אומר לו אל תעשה בי עברה.

ובית הלל אמורים כנגד ימים היוצאים, כלומר שהאדם עליו להתבונן ולהזמין על כל יום ויום מהווים שהולכים ממנו בעלי, קיום שום מצווה כל שהיא. כי בקיימו מצוה אחת מועיל לעצמו ולבריאות כולה...

donegal להז. ולכן. והרי הוא נח ומקדש שם השם בעניינים אחרים.

אם גמל חסד עם נפשו, וكم משניתו ורחץ והתדר וברך את הברכות והתפלל ובקש את צרכיו מאת בעל היכולת, הרי הטיב לעצמו והטיב לאחרים. שילמדו לעשותות כמוות.

וזה מעליין בקדש ולא מוריין, כי אחרים שראו את פעולותיו ודרךיו הישרים הרי הם באים וחושים בצל כנפי השכינה.

ואו מעמשים כאלה TABOA התשועה על ידו, שלא ישחיתו ולא ירעו בכל הדך. כי כולם ידעו אותן למקומן ועד גודלם... וכל זה אנו למדים מנרות החנוכה, כי בהדלקת הנרות בכל אופניהם היא מעירה לנו כל זה. כי המתיוונים הללו אחורי שרירותם לבם הרע, אחורי החולות ותעוגנים הנתבעים, הללו אחורי ההבל ויבבלו...

ולכן באה מלחת החשונאים ונלחמו בחורף נפשם וקנאו קנאת דתם שהאויב רנסה ברגל גואה והתאזרע עליהם לבטלים מלקיים ולכנ נצח... לפיכך לא הרימו בדגל נצחונם, אלא הנר. כי נר מצוה ותורה אור והיא המאירת לדורות ולנצח נצחם, יהיה לנו זכרות לדורות, כי רק בקיים מצות ה' נצלה, וביהם נשע בעורת האל המושיע.

לעלוי נשמת

סעדייה בן מנזר ז"ל, רפאל בן סעדיה
וז"ל, משה בן סעדיה ז"ל, תנכ"ה

לוז"ק

תומר ישראלי בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת

רדה בת עוד
תחי' בשכחע"י

מהליכות אבותינו

קריאת מגילת אנווכס בחנוכה כתוב מהר"י ז' וצל' ב'ע"ז חיים' ח"א דף קס"ג ע"א:

יש שקורין מגילת אנטיצקס בשבת אחר ההפטרה. ואין חייב רק למצווה בעלמא לפרסם הנס בישראל. בן נראה מהגמ' פ' אמר להם הממונה, אמר רב אשי למה נמשלת אסתר לשחלה, לומר לך מה שחר סוף הלילה אף בדבר אלו מעכבר. את ברכת הזמן, הוא יכול לברך אח"כ. אבל בלא"ה, זה לא מעכבר וזה בסה"כ כמה שנים.

אפשר שביום הראשון יכוונו לא להוציאו בברכת שחחינו, ואו ביום השני הוא יוכל לברך בשופי בפה.

עד ידו לה' חסדו וכו'. עכ"ל.

כתב ממן הגרא" רצאבי שליט"א

ב'ענין יצחק' סי' ק"ב אות ע"ד

וזיל:

וסדר קריاتها הנהוג, כל אחד אומר פסוק לפי סדר ישיבתם ובלשונה המקורי שהוא בארמית, וכן נעימתה היא כמו החלקים הארמיים של דניאל וערראCIDיע אצליינו. ועין בדרכינו להلن חלק יורה דעת הלכות תלמוד תורה סימן קס"ד הערכה נ"ח) והקהל אינם שונים אותו אחריו, ועין לעיל סימן צ"ח סעיף ט"ז. ולפי מה שכתב מהר"י ז' שם שקוראים אותה אחר ההפטרה, מסתבר שאחד קראה כולה, דומיא דתיקון פורים.

ואני הצעיר ערכתי בס"ד סדר לימוד לכל יום ויום, מתוך מגילת בני חשמונאי בתוספת ביאורים ומדרשי רוזל, לקורוטם בחברות בני הבית אחרי הදלקה, בקונטראיס מיוحدenkraushaus בעמיה חנוכה. אשרי אנוש יעשה זאת, ובךards יחויק בה. עכ"ל.ומי שעשה זאת, ראה פירות.

המשך מהעמוד הראשון
ארץ, האם כאשר אשתו מדליקה כאן בארץ היא מוציאה אותו ידי"ח או שהוא לא יצא בהדלקתה וצריך להדלק בפני עצמו? וכן הוא גבי אדם הנמצא בארץ"ב שם מתחילה החג אחרי הזמן בארץ, האם יעצה בהדלקת אשתו הנמצאת בארץ או לא? תשובה: צריך לדליק בפני עצמו.

בדין ברכת שחחינו

שאליה: אדם שלא הדליק נ"ח בביתו ביום הראשון, האם ביום השני הוא צריך לברך שהחינו? כי בספר מועד השם כתוב, שהוא לא יברך. תשובה: אם ביום הראשון בירכו עליו בביתו, וכי הרבה שיברך אז בהרהור לבב, בכך יצאת מן הספק.

שאלת נוספת: אבל יוצא שהוא משתחה בין הברכה לבין הדלקה? ראשית, שתיקה לא הויה הפסק. שנית, הוא יכול לברך שהחינו גם אח"כ, הדבר אכן מעכבר. את ברכת הזמן, הוא יכול לברך אח"כ. אבל בלא"ה, זה לא מעכבר, וזה בסה"כ כמה שנים.

אפשר שביום הראשון יכוונו לא להוציאו בברכת שחחינו, ואו ביום השני הוא יוכל לברך בשופי בפה.

טעם שבטלת מגילת תענית

קיין המובהק מהר"ח כסא"ר זע"ל פרשנות מקץ
והי מקץ שנים ימים (בראשית מא, א). ושה"ה לכל תכללה ראיית קץ וגוי. לומר, לכל דבר שיש לו סיום יש לו קץ, אבל לתורה ולמצוות אין קץ.
ולפיכך כמה אנו צריכים להזכיר, ב כדי שבזה נוכה לשבח להקב"ה על הנסים והנפלאות שעשו לנו בכל דור שאין להם קץ, דמשוריה אמרו חז"ל שבטלת מגילת תענית שהיה כתרבים בהם ימים טובים שלא להתענות ושלא להספיד בהם, והוא עושים אותם ימים טובים לשבח להקב"ה וליתן תודה לפני על הנסים שעשה עליהם, ולא היה השנה מספקת לעשותה ימים טובים לשבח לשם יתרך, לפיכך ביטלים והניחו לנו חנוכה ופורים לכלול בהם כל הנסים שעשו לנו בכל עת, ולהודות למי שאין לו קץ ותכלית לשבחו יתרך.

בדרכיהם אתה לך....

בחלום אדרבר בו

בשנת ה'תש"ד פרצה מגיפה בעיר רדאע אשר בדורות מזורת תימן. כששה חדשים קודם פרוץ המגיפה, חלם אחד מיהודי הקהילה ממפעחת חתוכה, והנה אומרים לו כי על היהודים לצאת לבית הקברות, להתפלל ולהתענות במשך שלושה ימים. כמו כן עלייהם ללקחת שור שחור ולהעביר אותו על כל בתיהם יהודים שבעיר, ולאחר מכן לשוחות אותו ולהחלק את בשרו לכל עניי העיר. היהודי קם בבוקר נפעם מהחלום והבין כי יש בו אמת. הוא סיפר את חלומו לרבני העיר, אך הרבניים לא ראו לנכון לעשות בדיק כפי שנאמר בחלום, אלא קראו לציבור להתאסף בבית הכנסת ולהרבות בתפילה ותחנונים לבורא עולם שיזיעם מכל צרה וצוקה.

בעבור ששה חדש פרצה המגיפה בשכונות היהודים בראדיאע. הראשון שנפל במגיפה, היה היהודי בעל החלום, ולאחר מכן התפשטה המגיפה בכל בית. המשך בעמוד הבאהו

לעילו נשמה חיים בן יהיא נהרי ז"ל, אודיאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,

דוד בן סעד בשארוי ז"ל, יוסף בן יהיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דוד טביב ז"ל,

יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרבי עוזרי פוצ'ייל זצ"ל
חי לפני כמאה שנה, היה בקי
בתלמוד ולמד תורה בחברת
הרבי חיים כסא"ר והרב חיים
חוואירה בצענה.
תנצב"ה

הודות... ו הברכה...

ליידיעו היקרים והאהולים
המשמחים ילדים ואנשימים,
ותרמו סופגניות לחלק
لتלמידים, ח"ה
עליאל כתן, רועי נער,
אחרון חיים, צ' עורי.
יה"ר שיטמלו למשאלות
לכם לטובה, ויט ובמיד להיות
מן העונסים, לשפע רב לא גובל
ומייצרים, ותשורה הגראלה גביהם
ברוחניות ונגעשות לעולמים,
אל"ר

הערות, האורות ותשובות ליחסות
וניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בניים

חוגגים את מטיבת חנוכה כהתומות
ובקדושה, כאשר היא נפתחה במצוון
חנוכה ממש שעיה ארוכה, וכן כל
העוויין התקיימה
הגרלה אשר בה אנו
שלושה מצטיינים
כפרסיפם, ולאחר מכן
פצחו כולם
בשירים וריקודים, ונוהנו
מאכילת סופגניות בכל
יום מימי החנוכה

בדרכיהם אתה לך....

לרפואת ולזוג הגון הרה"ג

יחיאל בן יוסף גרפִי בשכעה

המשך מהעמוד השלישי
העיר, עד שנתקיים בהם "כ"י אין בית אשר אין שם מת", רחמנא ליצין. כאשראו
הרבניים כי המגיפה מחרירה, זכרו את החלום והבעו כי עליהם לעשות בדיק כפי
שנאמר בחלום. שלושה ימים התפללו והתענו בבית הקברות, וכן לקחו שור שחורה,
העבironו על כל בתיה היהודים, שחתטו והחליקו את בשרו לעניים. ואזו פסקה המגיפה.
בעת שהmagifa הייתה מהלכת בין היהודים, היה מוסלמי אחד מטלץ' ולועג על
היהודים, עין כי המגיפה הייתה רק בשכונות היהודים ולא פגעה במסלמים כלל. והנה מיד
בפסקה המגיפה בין היהודים, התחילתה המגיפה בין המוסלמים. הראשון שנפל
במגיפה, היה אותו מוסלמי לזר, ולאחר מכן הכתה המגיפה בשאר המוסלמים מכמה
רבה. "בן יאבדו כל אויביך ה".

(לבנים ספרו עם קפ"א (מפני מ. גזוי)

לז"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לז"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה